

Évközi 3. Vasárnap A

Kövessetek engem! (Mt 4,19)

Olvasmány

Izajás 8,23b – 9,3

Egykor megalázta az Úr Zabulon földjét és Neftali földjét. De az eljövendő napokban megdicsőíti majd a Tenger útját, a Jordánon túli vidéket, a pogány nemzetek területét.

A nép, amely sötétségben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál árnyékának országában laknak, azoknak nagy világosság támad. Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik. Úgy örülnek majd színed előtt, ahogyan aratáskor szoktak örülni, s ahogy akkor örülnek, amikor a zsákmányt osztják. Mert terhes igáját, a vállára nehezedő rudat, sanyargatója botját összetöröd, mint Midián idejében.

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 1,10-13.17

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, és ne szakadjatok pártokra! Forrjatok eggyé ugyanabban a lelkületben, ugyanabban a felfogásban! Kloé hozzátartozói ugyanis azt a hírt hozták felőletek, testvérek, hogy pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik azt mondják: "Én Pállal tartok, én meg Apollóval, én Kéfással, én meg Krisztussal!" Talán megoszlott Krisztus? Vajon Pált feszítették értetek keresztre, vagy Pál nevében keresztelkedtetek meg? Krisztus engem nem keresztelni küldött, hanem azért, hogy hirdessem az evangéliumot, – de ne bölcselkedő beszéddel, hogy Krisztus keresztje erejét ne veszítse.

Amikor Jézus meghallotta, hogy (Keresztelő) Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. Elhagyta Názáretet, és a tengerparti Kafarnaumban telepedett le, Zabulon és Neftali vidékén, hogy beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott: Zabulon földje és Neftali földje, a tenger útja, a Jordán vidéke, a pogányok Galileája: A sötétben lakó nép nagy fényt lát, és fény virrad a halál honában s árnyékában ülőkre.

Ettől kezdve Jézus tanítani kezdett. Ezt hirdette: "Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa!"

Elmélkedés

A mai vasárnap "örömhíre" arról a pillanatról beszél, amikor Jézus megkezdte nyilvános működését. Igehirdetését Galileában kezdi: határvidéken, ahol a legkülönbözőbb származású emberek gyűlnek össze. Ez a forrongó és nyugtalan-eleven embertömeg ideális adottság: szinte madárszárnyakon terjed a jó hír. Az evangélium kétszeresen alapozza meg a galileai fellépést: a sors által, Keresztelő János júdeai, és Izajás próféta jóvendölései által, amint az első olvasmányban hallottuk.

A nyilvános fellépéssel új oldal kezdődik. Most ezt az oldalt kell teleírni. Keresztelő János bebörtönzésével a próféták ideje véget ért. Isten üdvösségterve szerint neki csökkennie kell, hogy Valaki növekedhessen. Jézus csaknem mindvégig hallgatott, addig a pillanatig, amíg a börtön ajtói bezárultak a pusztába kiáltó tekintélyt parancsoló hangja mögött. Most érkezett az Ő ideje, hogy beszéljen és Isten országát hirdesse. ("Térjete meg, mert közel a mennyek országa." Mt 4,17)

A galileai határvidéken, ahol pogányok, peremhelyzetűek és idegenek útjai keresztezik egymást már felvirradt az Isten országa. E vidék lakóinak rossz híre volt a zsidók között: véleményük szerint semmi jó sem jöhet onnét. És mégis, Izajás éppen nekik hirdette a messiási fényt, Emánuel (velünk az Isten). Most Jézus is hozzájuk fordul, az "örömhírhozó", aki békét hirdet, jó hírt hoz és üdvösséget hirdet, aki azt mondja Sionnak: "A te Istened a király!" (Iz 52,7). Igen, valóban ideje megtérni, mert Benne közel van az Ország.

Ettől fogva úgy tűnik, hogy a Messiás legalább ideiglenesen követőkre talált. Mindenesetre az első tanítványok meghívásának emlékei elválaszthatatlanul a pogányok Galileájához kapcsolódnak, ahol először ejtették ki az "emberhalász" szót. A tanítványok hallják a hívást és szívükkel megértik, még mielőtt eszükkel felfoghatnák, milyen megaláztatást és nagyságot jelent a felhívás, hogy az emberiség nagy tengerében Isten országa számára halásszanak. Még mindig szállóige, ami a század elején keletkezett: "Jézus Isten országát akart – és Egyház lett belőle". Az Egyház azonban ott keletkezett a Galileai tó partján, az első tanítványokkal, akiknek volt bátorságuk, hogy dagadó vitorlával vállalják az útra kelést a hit kalandjaira, azzal a kockázattal, hogy mindent elveszítenek. És hogy áll a helyzet a mi rizikóvállalásunkkal?

Évközi 3. Vasárnap A

Kövessetek engem! (Mt 4,19)

Olvasmány

Izajás 8,23b – 9,3

Egykor megalázta az Úr Zabulon földjét és Neftali földjét. De az eljövendő napokban megdicsőíti majd a Tenger útját, a Jordánon túli vidéket, a pogány nemzetek területét.

A nép, amely sötétségben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál árnyékának országában laknak, azoknak nagy világosság támad. Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik. Úgy örülnek majd színed előtt, ahogyan aratáskor szoktak örülni, s ahogyan akkor örülnek, amikor a zsákmányt osztják. Mert terhes igáját, a vállára nehezedő rudat, sanyargatója botját összetöröd, mint Midián idejében.

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 1,10-13.17

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus nevére kérek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, és ne szakadjatok pártokra! Forrjatok eggyé ugyanabban a lelkiületben, ugyanabban a felfogásban! Kloé hozzátartozói ugyanis azt a hírt hozták felőletek, testvérek, hogy pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik azt mondják: "Én Pállal tartok, én meg Apollóval, én Kéfással, én meg Krisztussal!"

Talán megosztott Krisztus? Vajon Pált feszítették értetek keresztre, vagy Pál nevében keresztelkedtetek meg?

Krisztus engem nem keresztelni küldött, hanem azért, hogy hirdessem az evangéliumot, – de ne bölcselkedő beszéddel, hogy Krisztus keresztje erejét ne veszítse.

Evangélium

hosszabb forma: Máté 4,12-23

Amikor Jézus meghallotta, hogy (Keresztelő) Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. Elhagyta Názáretet, és a tengerparti Kafarnaumban telepedett le, Zabulon és Neftali vidékén, hogy beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott: Zabulon földje és Neftali földje, a tenger útja, a Jordán

vidéke, a pogányok Galileája: A sötétben lakó nép nagy fényt lát, és fény virrad a halál honában s árnyékában ülőkre.

Ettől kezdve Jézus tanítani kezdett. Ezt hirdette: "Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa!"

A Galileai-tenger mentén járva meglátott két testvért: Simont, akit Péternek is neveznek, és András, a testvérét. Éppen hálót vetettek a tengerbe, mert halászok voltak. Így szólt hozzájuk: "Kövessetek engem, és én emberek halászává teszek titeket!" Erre azok otthagyták hálóikat és követték őt. Amint onnan továbbment, meglátott másik két testvért is: Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Apjukkal, Zebedeussal a hálóikat javították a csónakban. Őket is elhívta. Ők is otthagyták a csónakot és az apjukat, és követték őt.

Jézus pedig bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette a mennyek országa örömhírét, és meggyógyított a nép körében minden betegséget és minden gyötrelmet.

Elmélkedés

A mai vasárnap "örömhíre" arról a pillanatról beszél, amikor Jézus megkezdte nyilvános működését. Igehirdetését Galileában kezdi: határvidéken, ahol a legkülönbözőbb származású emberek gyűlnek össze. Ez a forrongó és nyugtalan-eleven embertömeg ideális adottság: szinte madárszárnyakon terjed a jó hír. Az evangélium kétszeresen alapozza meg a galileai fellépést: a sors által, Keresztelő János júdeai, és Izajás próféta jövendölései által, amint az első olvasmányban hallottuk.

A nyilvános fellépéssel új oldal kezdődik. Most ezt az oldalt kell teleírni. Keresztelő János bebörtönzésével a próféták ideje véget ért. Isten üdvösségterve szerint neki csökkennie kell, hogy Valaki növekedhessen. Jézus csaknem mindvégig hallgatott, addig a pillanatig, amíg a börtön ajtóit bezárultak a pusztába kiáltó tekintélyt parancsoló hangja mögött. Most érkezett az Ő ideje, hogy beszéljen és Isten országát hirdesse. ("Térjete meg, mert közel a mennyek országa." Mt 4,17)

A galileai határvidéken, ahol pogányok, peremhelyzetűek és idegenek útjai keresztezik egymást már felvirradt az Isten országa. E vidék lakóinak rossz híre volt a zsidók között: véleményük szerint semmi jó sem jöhet onnét. És mégis, Izajás éppen nekik hirdette a messiási fényt, Emánuel (velünk az Isten). Most Jézus is hozzájuk fordul, az "örömhírhöz", aki békét hirdet, jó hírt hoz és üdvösséget hirdet, aki azt mondja Sionnak: "A te Istened a király!" (Iz 52,7). Igen, valóban ideje megtérni, mert Benne közel van az Ország. Ettől fogva úgy tűnik, hogy a Messiás legalább ideiglenesen követőkre talált. Mindenesetre az első tanítványok meghívásának emlékei elválaszthatatlanul a pogányok Galileájához kapcsolódnak, ahol először ejtették ki az "emberhalász" szót. A tanítványok hallják a hívást és szívükkel megértik, még mielőtt eszükkel felfoghatnák, milyen megaláztatást és nagyságot jelent a felhívás, hogy az emberiség nagy tengerében Isten országa számára halásszanak. Még mindig szállóige, ami a század elején keletkezett: "Jézus Isten országát akart – és Egyház lett belőle". Az Egyház azonban ott keletkezett a Galileai tó partján, az első tanítványokkal, akiknek volt bátorságuk, hogy dagadó vitorlával vállalják az útra kelést a hit kalandjaira, azzal a kockázattal, hogy mindent elveszítenek. És hogy áll a helyzet a mi rizikóvállalásunkkal?